

Sygn. akt VI U 138/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Sałacińska

Protokolant: protokolant sądowy Lena Fremmel

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2018 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy B. T.

przeciwko (...)w W.

o zasiłek chorobowy

z udziałem zainteresowanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O.

na skutek odwołania B. T.

od decyzji (...) w W. z dnia (...) r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję (...) w W. z dnia (...) r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującej B. T. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 25 sierpnia 2015r. do 4 lutego 2016r. w wysokości 100% podstawy wymiaru zasiłku.

Sygn. akt: VI U 138.17

UZASADNIENIE

Odwołująca B. T. wniosła dnia 3 marca 2017 r. do Sądu odwołanie od decyzji (...) w W. z dnia (...) r., znak: (...), odmawiającej jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 15.08.2015 r. do 04.02.2016 r. w wysokości 100 % podstawy wymiaru zasiłku i przyznającą jej prawo do zasiłku chorobowego w w/w okresie w wysokości 80 % podstawy wymiaru zasiłku.

W uzasadnieniu swojego odwołania odwołująca się podniosła, że organ rentowy błędnie przyjął w wydanej przez siebie decyzji, że zdarzenie, jakiemu uległa odwołująca w dniu 11.08.2015 r. nie zostało wywołane przyczyną zewnętrzną.

(odwołanie z dn. 03.03.2017 r. – k. 1 -3)

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 5 kwietnia 2017 r. (data prezentaty) organ rentowy wniosł o oddalenie odwołania od decyzji z dnia (...) r. na podstawie art. 477¹⁴k.p.c.

Organ rentowy wskazał w swojej argumentacji, że protokół z wypadku, jakiemu odwołująca uległa dnia 11 sierpnia 2015 r. zawierał stwierdzenia bezpodstawne, w zakresie w jakim uznał to zdarzenie za wypadek przy pracy. Organ rentowy ponownie podniósł, że nie uważa, by wypadek odwołującej został spowodowany przyczyną zewnętrzną. Tym

samym organ wskazał, że było zasadnym przyznanie odwołującej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 25 sierpnia 2015 r. do 4 lutego 2016 r. e wysokości 80 % podstawy wymiaru zasiłku.

(odpowiedź na odwołanie z dn. 05.04.2017 r. – k. 5 – 5 verte)

Pismem z dnia 8 czerwca 2017 r. (data prezentaty) do postępowania w niniejszej sprawie przystąpił zainteresowany (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O.. W swoim piśmie zainteresowany stwierdził, że odwołanie złożone w niniejszej sprawie przez odwołującą jest zasadne, a wypadek jakiemu uległa spełnia wszystkie przesłanki wskazane w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

(pismo zainteresowanego z dn. 08.06.2017 r. – k. 17 – 17 verte)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca B. T. pracuje od 1986 r. w (...) Sp. z o.o. w O. jako położna, od 2003 r. zajmuje stanowisko położnej zabiegowej.

(zeznania odwołującej na rozprawie z dn. 13.10.2017 r. – od 00:17:33 do

00:21:13)

W dniu 11.08.2015 r. odwołująca B. T. idąc schodami z oddziału na którym pracuje na zebranie służbowe potknęła się, w wyniku czego wykręciła jej się gwałtownie lewa stopa na stopniu schodów, straciła równowagę i upadła na lewe kolano. Odwołująca doznała dotkliwego bólu, w wyniku którego nie mogła zgiąć lewej nogi w kolanie. W wyniku doznanego urazu na lewym kolanie odwołującej wystąpiła opuchlizna. Odwołującej została udzielona pomoc po doznanym przez nią wypadku przez jej dwie współpracownice J. L. i E. S.. Odwołująca została przewieziona po doznanym wypadku przez oddziałową Z. M. na ostry dyżur do Szpitala (...) A. G. w O.

(zeznania odwołującej na rozprawie z dn. 13.10.2017 r. – od 00:17:33 do

00:33:19;

zeznania świadek J. L. na rozprawie z dn. 13.10.2017 r. od

00:02:33 do 00:05:44;

zeznania świadek E. S. na rozprawie z dn. 13.10.2017 r. od

00:07:54 do 00:16:15)

Podczas badania w (...) A. G. w O. stwierdzono u odwołującej kręcenie i naderwanie w obrębie strzałkowego, piszczelowego więzadła pobocznego kolana lewego. Odwołującej wystawiono zwolnienie lekarskie od dnia 11.08.2015 r. do dnia 26.08.2015 r. Zdarzenie z dnia 11.08.2015 r. z udziałem odwołującej zakwalifikowano jako wypadek przy pracy, wskazując, że było to zdarzenie nagłe wywołane przyczyną zewnętrzną w związku z wykonywaniem przez odwołującą zwykłych czynności lub poleceń przełożonych, czynności na rzecz pracodawcy, w czasie pozostawania przez odwołującą w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

(protokół Nr (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy

- k. 4 – 5 verte akt odszkodowawczych organu rentowego;

protokół z wyjaśnień poszkodowanego – k. 6 – 6 verte akt odszkodowawczych

organu rentowego;

informacja dotycząca wypadku od świadka wypadku – k. 7 – 8 verte akt

odszkodowawczych organu rentowego)

Odwołująca przebywała na zwolnieniach lekarskich od dnia 11.08.2015 r. do 26.08.2015 r., od dnia 27.08.2015 r. do 23.09.2015 r., od dnia 24.09.2015 r. do dnia 15.10.2015 r., od dnia 15.10.2015 r. do dnia 30.11.2015 r., od dnia 26.11.2015 r. do dnia 08.01.2016 r. oraz od dnia 08.01.2016 r. do dnia 04.02.2016 r.

(zwolnienia lekarskie odwołującej – akta odszkodowawcze organu rentowego)

Pismem z dnia 13.08.2015 r. adresowanym do płatnika składek (...) Sp. z o.o. odwołująca wniosła o uznanie zdarzenia z dnia 11.08.2015 r. za wypadek przy pracy oraz o skompletowanie dokumentacji powypadkowej i przesłanie jej do terenowej jednostki organizacyjnej (...).

(wniosek odwołującej z dn. 13.08.2015 r. – k. 3 akt odszkodowawczych organu

rentowego)

Dnia 17 lutego 2016 r. odwołująca złożyła do (...) w O. wniosek o wypłatę jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 11.08.2015 r.

(wniosek odwołującej z dn. 17.02.2016 r. – k.1 akt odszkodowawczych organu

rentowego)

Decyzją z dnia 16 marca 2016 r. organ rentowy odmówił odwołującej prawa do jednorazowego odszkodowania za wypadek z dnia 11 sierpnia 2015 r. W uzasadnieniu swojej decyzji organ rentowy wskazał, że w jego ocenie zdarzeniem jakiemu odwołująca uległa dnia 11 sierpnia 2015 r. nie zostało spowodowane przyczyną zewnętrzną, co przesądza o braku podstaw do uznania zdarzenia za wypadek przy pracy.

(decyzja z dn. 16.03.2016 r. – k. 10 akt odszkodowawczych organu rentowego)

Od powyższej decyzji odwołująca nie odwoływała się, gdyż była wówczas chora (oświadczenie odwołującej – rozprawa z dnia 24.01.2018 r. –k.53 v.) .

W dniu (...) r. (...)w W. wydał w niniejszej sprawie decyzję, znak: (...), w której odmówił odwołującej prawa do zasiłku chorobowego w okresie od 25.08.2015 r. do 04.02.2016 r. w wysokości 100 % podstawy wymiaru zasiłku oraz przyznał jej prawo do zasiłku chorobowego we w/w okresie w wysokości 80 % podstawy wymiaru zasiłku. Uzasadniając swoją decyzję organ rentowy wskazał, że w jego ocenie zdarzenie, jakiemu odwołująca uległa dnia 11.08.2015 r. nie nosi znamion wypadku przy pracy, zaś miesięczny zasiłek chorobowy w wysokości 100 % podstawy wymiaru zasiłku przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli niezdolność do pracy powstała wskutek wypadku przy pracy. Ponadto organ rentowy wskazał, że odmówił odwołującej przyznania świadczenia z tytułu ubezpieczenia wypadkowego ze względu na zawarcie w protokole powypadkowym stwierdzeń bezpodstawnych. Odwołującej przysługuje prawo do zasiłku chorobowego w wymiarze 80 % podstawy zasiłku począwszy od 15 dnia niezdolności do pracy w danym roku kalendarzowym.

(decyzja z dn. 08.02.2016 r. – akta odszkodowawcze organu rentowego)

Biegły z zakresu ortopedii i traumatologii lek. K. K. (1) w sporządzonej przez siebie pisemnej opinii lekarskiej na podstawie znajdującej się w aktach sprawy dokumentacji medycznej oraz po przeprowadzeniu w dniu 20.11.2017 r. badania odwołującej orzekł, że u odwołującej stwierdza się 8 % stałego uszczerbku na zdrowiu z powodu wypadku przy pracy w dniu 11.08.2015 r. wg p. 156 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002 r. Biegły określił stan zdrowia odwołującej jako po skręceniu lewego stanu kolanowego, z uszkodzeniem łąkotki

przyśrodkowej oraz pourazowymi zmianami zwyrodnieniowymi, po leczeniu operacyjnym. We wnioskach ze swojej opinii biegły wskazał, że przebyty uraz stawu kolanowego doprowadził do uszkodzenia łąkotki przyśrodkowej, zaś do jej uszkodzenia doszło w wyniku urazu stawu z dnia 11.08.2015 r. Następstwem wspomnianego uszkodzenia łąkotki przyśrodkowej było uszkodzenie powierzchni stawowych, a następnie zmiany zwyrodnieniowe lewego stawu kolanowego. Obecny stan kliniczny lewego stawu kolanowego kwalifikuje się do przyznania 8 % stałego uszczerbku na zdrowiu wg p. 156 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002 r. Określenie w/w wysokości doznanego przez odwołującą stałego uszczerbku na zdrowiu wynika z tego, że uszkodzenie łąkotki przyśrodkowej doprowadziło do powstania zmian zwyrodnieniowych stawu kolanowego, zaś zmiany te mają charakter postępujący.

(opinia biegłego K. K. – k. 34 – 37 verte)

Powyższy stan faktyczny został ustalony przez Sąd w oparciu o przeprowadzone dowody z dokumentów, posługując się dokumentami przesłanymi w sprawie przez strony oraz dokumentami z akt organu rentowego. Sąd oparł się również na złożonych na rozprawie zeznaniach świadków J. L. oraz E. S., jak również na zeznaniach przesłuchanej w charakterze strony odwołującej. Szczególnie istotna była dla Sądu opinia biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii. Opinia ta została sporządzona przez biegłego w sposób nie budzący zastrzeżeń Sądu co do jej wiarygodności i rzetelności. Sąd miał również na uwadze, że strony nie kwestionowały ustaleń zawartych w opinii biegłego.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie była kwestia prawa do zasiłku chorobowego odwołującej B. T. w wysokości 100 % podstawy wymiaru podstawy zasiłku za okres od 25.08.2015 r. do 04.02.2016 r.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (dalej: ustawa wypadkowa) za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

- podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych,
- podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia,
- w czasie pozostawania przez pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy wypadkowej z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej ubezpieczonemu przysługuje zasiłek chorobowy, jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową.

Art. 9 ust. 1 ustawy wypadkowej stanowi, że zasiłek chorobowy i świadczenie rehabilitacyjne z ubezpieczenia wypadkowego przysługują w wysokości 100 % podstawy wymiaru, wynikającej z kwoty będącej podstawą wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne.

Dla przyjęcia, że zdarzenie, jakiemu uległa odwołująca jest wypadkiem przy pracy należy wykazać, że zdarzenie to spełniło kryteria takie jak: nagłość zdarzenia, wywołane przyczyną zewnętrzną, powodujące uraz lub śmierć oraz pozostające w związku z pracą. Koniecznym jest wykazanie przez pracownika spełnienia przez dane zdarzenie wszystkich wymienionych w art. 3 ust. 1 ustawy wypadkowej przesłanek.

Zgodnie z poglądem wyrażonym w komentarzu do Ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, pod red. S. S., wyd. Oficyna, 2010 r., zdarzenie nagle charakteryzuje się zaskoczeniem pracownika. O zewnętrznej przyczynie zdarzenia ma natomiast świadczyć to, że nie pochodzi ona z organizmu poszkodowanego pracownika, ustawa nie wymaga, by źródłem urazu była wyłącznie jedna przyczyna. Dla uznania nagłego zdarzenia wywołanego przyczyną zewnętrzną konieczne jest również wystąpienie u poszkodowanego pracownika skutku w postaci śmierci lub urazu. Aby przyjąć, że dane zdarzenie spełnia kryteria wypadku przy

pracy należy wykazać, że zdarzenie nastąpiło podczas lub w związku z prawidłowym wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych bez potrzeby badania, czy wykonywanie tych czynności było zgodne z interesem pracodawcy. Należy również wykazać, że istnieje pomiędzy zdarzeniem a wykonywaną przez pracownika pracą miejscowy bądź czasowy związek. Podstawą takiej kwalifikacji prawnej zdarzenia nie stanowi jednak stwierdzenie związku czasowego oraz miejscowego, lecz domniemanie, że ze względu na okoliczności czasu i miejsca wypadku pozostaje on w związku z pracą.

Z ustaleń dokonanych przez Sąd wynika, że uraz u odwołującej w postaci uszkodzenia łąkotki przyśrodkowej powstał w wyniku zdarzenia z dnia 11.08.2015 r. w trakcie którego odwołująca potknęła się idąc po schodach i upadła na lewe kolano. W toku postępowania dopuszczono dowód z opinii biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii, z której wynika, że odwołująca doznała stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 8 % z powodu wypadku przy pracy w dniu 11.08.2015 r. wg p. 156 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002 r. Jednocześnie z opinii biegłego wynika, że wypadek z dnia 11.08.2015 r., któremu uległa powódka, wywołane zostało przyczyną wewnętrzną. Tym samym zdarzenie z dnia 11.08.2015 r., w wyniku którego odwołująca doznała urazu kolana spełnia drugą i trzecią z przesłanek wyrażonych w treści art. 3 ust. 1 ustawy wypadkowej, pozwalających na zakwalifikowanie danego zdarzenia jako wypadek przy pracy.

Zdaniem Sądu należy przyjąć, że opisywane zdarzenie spełniło również przesłankę nagłego zaistnienia. Jak wskazano wyżej, odwołująca doznała urazu lewego kolana wskutek potknięcia się i upadku na schodach. Bezsprzecznym jest, że do takiej sytuacji doszło w sposób gwałtowny, na którego przebieg odwołująca nie miała wpływu. Tym samym wykazane zostało, że omawiane zdarzenie charakteryzowało się zaskoczeniem pracownika oraz zaistniało w nieprzewidywalnych, nieoczekiwanych, raptownych okolicznościach.

W opinii Sądu zdarzenie, któremu uległa odwołująca w dniu 11.08.2015 r. należy zakwalifikować jako wypadek przy pracy. Z jego przebiegu wynika, że doszło do niego podczas wykonywania przez odwołującą zwykłych czynności w miejscu pracy. Z przytoczonego we wcześniejszej części uzasadnienia wynika, że odwołująca doznała urazu lewego kolana wskutek potknięcia się na schodach, gdy szła z oddziału na którym pracuje po schodach na zebranie służbowe. Tym samym należy stwierdzić, że odwołująca doznała urazu wskutek wykonywania czynności służbowych. Należy dodać, że odwołująca odniosła uraz podczas schodzenia ze schodów idąc w normalnym tempie, nie nastąpiło żadne przekroczenie przez nią zasad ostrożności w korzystaniu z budynku będącym jej miejscem pracy.

Reasumując, zdarzenie z dnia 11.08.2015 r., w wyniku którego odwołująca doznała urazu lewego kolana polegającego na uszkodzeniu łąkotki przyśrodkowej, spełnia wszystkie przesłanki zawarte w art. 3 ust 1 ustawy wypadkowej, pozwalające na zakwalifikowanie go jako wypadek przy pracy.

Jednocześnie Sąd nie przychylił się do zdania organu rentowego, zgodnie z którym zdarzenie z dnia 11.08.2015 r., któremu uległa odwołująca nie nosiło znamion wypadku przy pracy oraz nie zostało wywołane przyczyną zewnętrzną. Organ rentowy nie przytoczył żadnych argumentów odnośnie dlaczego uznał stwierdzenia zawarte w protokole powypadkowym dotyczące uznania w/w zdarzenia za wypadek przy pracy za bezpodstawne. W przedłożonych w sprawie decyzji oraz w odpowiedzi na odwołanie organ rentowy nie wskazał także żadnych okoliczności, dla których przyjmuje, że zdarzenie z dnia 11.08.2015 r. nie zostało wywołane przez przyczynę zewnętrzną. Okoliczności takie nie zostały w żaden sposób udowodnione przez organ rentowy w trakcie postępowania. Stąd też Sąd uznał, że podnoszony przez organ rentowy wniosek o oddalenie odwołania złożonego w niniejszej sprawie przez odwołującą jest niezasadny.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku, zmieniając zaskarżoną decyzję (...)w W. z dnia (...)znak: (...) w ten sposób, że przyznał odwołującej B. T. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 25 sierpnia 2015 r. do 4 lutego 2016 r. w wysokości 100 % podstawy wymiaru zasiłku.